

Respectarea promisiunilor

Otilia obișnuia să stea mult timp la geam. Locuia la parter, iar fereastra camerei ei dădea spre o zonă foarte circulată. Îi plăcea să privească oamenii care treceau pe acolo, de la cei care își plimbau câinii în lesă până la mașinile grăbite.

Într-o zi, stătea ca de obicei cocoțată pe birou, cu picioarele strânse sub ea, când mama a intrat în cameră și a spus îngrijorată:

– Cred că va începe ploaia. Mai bine te dai jos și mă lași să închid geamul. Norii arată că se apropie o furtună puternică.

– Sunt copil mare și pot închide singură geamul, a răspuns Otilia. Dar nu acum, ci atunci când vor cădea primii stropi.

– Otilia, este mai bine să fac asta acum, ca să fim sigure că totul este în regulă, a insistat mama.

– Nu-mi place că nu ai încredere în mine, a spus fata, supărată.

Pentru că nu voia să pară cicălitoare, mama a oftat și a spus:

– Bine, am încredere în tine. Dar te rog să închizi geamul când începe ploaia. Eu trebuie să plec acum de acasă.

– Nu-ți face griji, o asigură Otilia. Delia rămâne cu mine, nu?

– Da, dar este în camera ei și își face temele. Să nu o deranjezi fără motiv.

– Știu, important e că nu sunt singură, a răspuns Otilia, întorcându-se din nou spre fereastră.

Liniștită că a primit o promisiune, mama a plecat în grabă.

După puțin timp, un tunet puternic a speriat-o pe Otilia. Fulgerele luminau cerul, iar zgomotul furtunii a făcut-o să fugă în camera surorii ei. S-a cuibărit în brațele Deliei, care a încercat să o liniștească.

După ce și-a mai revenit, Delia a întrebat-o, convinsă că răspunsul va fi afirmativ:

– Ai închis geamul din camera ta?

– Oh, nu! Am uitat! a strigat Otilia și a fugit înapoi.

Când a intrat în cameră, a văzut ce se întâmplase: vântul adusese ploaia înăuntru prin fereastra deschisă. Biroul de lângă geam era ud, la fel și cărțile și caietele de școală. Nu fusese o inundație, dar pagubele erau suficiente cât să-i pară rău.

– Ce o să fac acum? a întrebat ea speriată.

– Nu e vina ta, a spus Delia. Mama trebuia să închidă geamul. Tu ești prea mică.

– Ba este vina mea, a răspuns Otilia. Mama a vrut să-l închidă, dar eu am promis că o voi face.

Delia a dat din cap, înțeleghătoare:

– Atunci va trebui să-i explici ce s-a întâmplat.

Otilia a rescris temele într-un alt caiet, iar mama i-a interzis pentru trei zile să mai stea la geam. Din acea zi, Otilia a învățat o lecție importantă: nu mai refuză ajutorul mamei și își respectă întotdeauna promisiunile. Ori de câte ori are o responsabilitate, nu mai uită de ea, pentru că își amintește mereu de „ploaia de pe birou”.

Ce învățăm din această povestire?

Este important să ascultăm sfaturile adulților, să acceptăm ajutorul atunci când este nevoie, să ne îndeplinim responsabilitățile și să ne respectăm promisiunile.